

עמ"ת 20407/11/21 - עבד אזברגה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 20407-11-21 אזברגה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 146810/2019

בפני	כבוד השופט אריאל חזק
עורר	עבד אזברגה ע"י ב"כ עו"ד אבו עאבד סמיר
נגד	
משיבה	מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מ"י אלחג'וג'	

החלטה

מדובר בערר על החלטת בימ"ש השלום בבאר שבע מיום 31.10.21 בתיק מ"ת 41696-04-19, במסגרתה הוקלו התנאים המגבילים בהם מצוי העורר.

נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של **החזקת נשק וירי מנשק חם**. בכתב האישום תואר בין היתר, כי בתאריך 2.4.19 על רקע קטטה שהתפתחה בין שני פלגים ברהט, הגיע העורר עם אחר שנהג ברכב למקום הקטטה יצא מהרכב וירה 3 יריות באויר.

בהודעת הערר ובדיון מיום 14.11.21, טען הסנגור כי שגה בימ"ש קמא בכך שלא הורה על ביטול תנאי השחרור. הסנגור טען כי לאור חלופי הזמן, מזה כשנתיים וחצי בהן היה מצוי העורר בתנאים מגבילים ולא היתה כל הפרה מצדו, יש להורות על ביטול התנאים המגבילים. בנוסף, טען הסנגור כי מדובר בעורר צעיר, נשוי ומפרנס יחיד של משפחתו וביקש לאפשר לו לעבוד במוסך משפחתי אשר פועל בשעות הלילה, בהן מצוי כעת העורר במעצר בית לילי.

עוד נטען ע"י הסנגור ככל הנראה העונש שיושת על העורר יהיה בעבודות שירות.

הסנגור הוסיף וטען כי במסגרת התיק יש הפקדה משמעותית, וכי אין התנגדות שיוצא צו עיכוב יציאה מן הארץ נגד העורר. לאור זאת ביקש לקבל הערר ולהורות על שחרור העורר.

מנגד ביקשה ב"כ המשיבה להורות על דחיית הערר. לדבריה, גרסת העדים אינה רלוונטית, מכיוון שהתרשמות ממהימנותם של העדים תעשה במסגרת התיק העיקרי בפני השופט שדן בתיק.

עוד טענה ב"כ המשיבה כי מדובר בכתב אישום חמור שבו יוחסו לעורר עבירות של החזקת נשק וירי באזור מגורים. עוד טענה ב"כ המשיבה כי לאור עברו הפלילי של העורר בגין החזקת סכין, אין לבטל

התנאים המגבילים ולהורות על שחרור העורר. ב"כ המשיבה טענה כי לא הוגשו מסמכים או אישורים הנוגעים לעסק המשפחתי האמור.

דין והכרעה -

מדובר בבקשת העורר להקלה בתנאי שחרור כך שיוכל לצאת לעבוד בעסק משפחתי בלילות. מדובר בעסק המשפחתי שהנו מוסך במסגרתו ניתנים שירותי חילוץ ליליים לרכבים.

יצוין כי העורר מצוי בתנאי שחרור מקלים ושווה במעצר בית לילי בלבד בימים א-ה, בין השעות 01:00-06:00. בהחלטת בימ"ש קמא נשוא הערר, נקבעה הקלה נוספת כך שמלבד יום שישי בו לא היה מצוי העורר כלל במעצר בית לילי, יוסף גם יום שבת, וגם ביום זה ישהה העורר כלל במעצר בית לילי.

בימ"ש קמא ציין בהחלטתו כי מדובר בבקשה שנייה לעיון חוזר בתנאי השחרור וקבע כי בעניינו של העורר, הגם שלא נרשמו כל הפרות של תנאי השחרור, אין הצדקה לשינוי התנאים המגבילים, למעט אותה הקלה נוספת של ביטול המעצר בית הלילי בימי שבת.

העורר לא הציג כל מסמכים ביחס למקום העסק המשפחתי כפי שהתחייב לעשות בדיון מיום 14.11.21.

בנוסף, בפסיקה נקבע כי חלוף הזמן אינו מהווה לבדו נסיבה אשר תצדיק שינוי התנאים.

בש"פ 2608/18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (2.4.18) שם נקבע כי:

"הגדרת פרק זמן מסוים כ"זמן ניכר" כמשמעותו בסעיף 52 (א) לחוק המעצרים מושפעת מנסיבות העניין ומתקבלת מן האיזון שבין הפגיעה בנאשם בשל הזמן שחלף, לבין האינטרס הציבורי כי הוא ימשיך לשהות במעצר. בגדר איזון זה יש להביא בחשבון את טיב האישומים המיוחסים לנאשם, מידת המסוכנות הנשקפת ממנו, התנהגותו במעצר ונסיבותיו האישיות."

בעניינו, מדובר בעורר אשר מיוחסות לו עבירות חמורות של החזקת נשק וירי מנשק חם באזור מגורים, כאשר לחובתו אף עבר פלילי בעבירה של החזקת סכין.

בנסיבות אלה, ומאחר והעורר לא הציג המסמכים האמורים, לא ניתן יהיה להורות על ביטול החלטת בימ"ש קמא.

מובן כי העורר יהיה רשאי להגיש בקשה חוזרת בפניי, ככל שיהיו בידיו המסמכים האמורים.

לאור כל זאת אני מורה על דחיית הערר.

ניתנה היום, 06 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.